

สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

จากวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการคาดการณ์เกี่ยวกับการสัญจรของรถยนต์ทั้ง 4 วิธี ทั้งที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้คือ

วิธีการแรก เทคนิคการนับช่วงสั้นของรถยนต์ (Truck Short Count Technique) จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงค่า เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของรถยนต์ในแต่ละชั่วโมงว่ามีค่าโดยเฉลี่ยไม่สูงมากนัก และเมื่อนำมาจัดกลุ่มให้กว้างขึ้นคือ เป็นถนนโทและถนนซอย, ถนนเอก, ถนนประธานแล้ว ค่าความคลาดเคลื่อนโดยเฉลี่ยก็สูงขึ้นไม่มาก แต่มีความสะดวกในการใช้งานมากขึ้น จากการที่ได้จัดกลุ่มให้กว้างขึ้นนี้ จะเห็นได้ว่ารถยนต์ขนาดกลางและรถยนต์รวม (ขนาดกลางและขนาดหนัก) มีค่า เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของรถยนต์แต่ละชั่วโมงไม่แตกต่างกันมากนัก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละชั่วโมงโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 20 จากค่าเฉลี่ยซึ่งไม่สูงมากนัก แต่ในกรณีของรถยนต์หนักในแต่ละชนิดของถนน ค่า เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของรถยนต์แต่ละชั่วโมงจะแตกต่างกันมากกว่ารถยนต์ประเภทอื่น รวมทั้งค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานแต่ละชั่วโมงมีค่าสูงกว่าคือ โดยเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ 50 ขึ้นไป จากค่าเฉลี่ยซึ่งนับว่าสูง แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มของถนนในแต่ละประเภทของรถยนต์เหล่านี้ก็พอที่จะใช้เป็นตัวแทนของถนนภายในเมืองได้ ในการที่จะประมาณการจราจรของรถยนต์อย่างคร่าว ๆ

สำหรับวิธีเปอร์เซ็นต์ของรถยนต์ (Truck Percentage) จากการวิเคราะห์ เปอร์เซ็นต์ของรถยนต์ตามชนิดของพื้นที่ คือแบ่งเป็นภาค, เขต และแขวง และตามลักษณะการใช้งานของถนน เช่น ทางหลวงแผ่นดินอันคัมหนึ่ง ทางหลวงแผ่นดินอันคัมสอง ทางหลวงแผ่นดินอันคัมสาม และทางหลวงจังหวัด ซึ่งในกรณีของระยอง เขตและภาคนั้น

ไ้รวมทางหลวงแผ่นดินอันค้ำหนึ่ง และทางหลวงแผ่นดินอันค้ำสอง เข้าด้วยกัน ผลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่า เบอร์ เซนส์เฉลี่ยของรถยนต์ทุกที่ไ้ในแ่ละหน้าที่การไ้ใช้งานของถนนแตกต่างกันน้อยมากสำหรับทุก ๆ พื้นที่ที่ไ้พิจารณา เมื่อพิจารณาถึงพื้นที่ที่ไ้เป็นเขต ค่า เบอร์ เซนส์ของรถยนต์ทุกในแ่ละหน้าที่การไ้ใช้งานของถนนจะสูงกว่าในระคัมแขวง และมีค่าใกล้เคียงกับในระคัมภาค สำหรับการพิจารณาถึงค่าของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในกรณีพื้นที่ไ้เป็นเขตจะสูงกว่าในระคัมแขวง เมื่อพิจารณาถึงพื้นที่ที่ไ้เป็นภาค ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานที่เกิดขึ้นจะสูงกว่าระคัมแขวง แต่ค่ากว่าในระคัมเขต แต่อย่างไรก็ตามก็แสดงให้เห็นถึงความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยว่ามีค่าสูง ซึ่งมีประสิทธิภาพน้อยมาก ในการที่จะอธิบายถึงการแปร เปลี่ยน เบอร์ เซนส์ของรถยนต์ทุกประเภทต่าง ๆ ในแ่ละหน้าที่การไ้ใช้งานของถนน ที่ไ้เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการแบ่งหน้าที่การไ้ใช้งานของถนนไม่เด่นชัดเพียงพอ และชั้นของถนนอาจกว้าง เกินไปก็ไ้

วิธีการต่อมาคืออัตรา trip generation ของรถยนต์ทุก ผลจากการวิเคราะห์อัตรา trip generation ของรถยนต์ทุกแบบรวม (aggregate) แสดงให้เห็นว่าการสัญจรของรถยนต์ทุกชนิด ภายใน-ภายนอก (external-internal) และภายใน-ภายนอก (internal-external) มีความสัมพันธ์กับการไ้ใช้พื้นที่ (land use) นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากร ความหนาแน่นของประชากร และจำนวนงานที่สามารถหาไ้ ซึ่งก็ไ้เป็นไปตามหลักความจริงตามที่ไ้คาดหมายไว้ สำหรับการไ้ใช้พื้นที่ที่ไ้ การเปลี่ยนแปลงของขนาดพื้นที่ที่ไ้ต้องมีขนาดจำกัด จึงจะสามารถอธิบายการสัญจรของรถยนต์ทุกไ้ ซึ่งไ้ได้แสดงไว้ในภาพประกอบที่ 3.2 แต่ถ้านหากพื้นที่ที่ไ้มีการเปลี่ยนแปลงมาก ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก็จะไ้เป็นไปในรูปแบบอื่น ซึ่งจำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องนำเอาหลักการ เกี่ยวกับ เศรษฐกิจของการอุตสาหกรรม เข้าร่วมในการประเมินการสัญจรของรถยนต์ทุกที่เกิดขึ้น ในกรณีของจำนวนประชากร ความหนาแน่นของประชากร และจำนวนงานที่สามารถหาไ้ ถ้าจำนวนดังกล่าวมาก การสัญจรของรถยนต์ทุกประเภทต่าง ๆ ก็จะมาตาม แต่ก็จะมีค่าที่จำกัดอยู่ ซึ่งถ้ามากเกินไปแล้วก็ไ้ไม่สามารถจะอธิบายการสัญจรของรถยนต์ทุกไ้เช่นกัน

วิธีการสุกห้ายก็คือ trip generation ของรถบรรทุกโดยวิธีการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) ผลของการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าโมเดลต่าง ๆ ที่ใ้ได้รับมีตัวแปรอิสระเพียงไม่กี่ตัวที่เข้ามามีผลคือโมเดล ซึ่งตัวแปรอิสระนี้ไ้แก่ บริเวณที่พักอาศัยทั่วไป, บริเวณสถาบันการศึกษา, บริเวณคลังสินค้า และตัวแปรอิสระที่ไ้ผลในทางตรงกันข้ามคือโมเดลไ้แก่ บริเวณที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม เหตุผลซึ่งสามารถใช้อธิบายถึงลักษณะของสมการ พอจะอนุมานไ้ดังนี้

บริเวณย่านพักอาศัยทั่วไปเข้ามามีอิทธิพลคือโมเดล เนื่องจากบริเวณนี้ เป็นบริเวณส่วนใหญ่ของตัวเมือง ซึ่งมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง นอกจากนี้จากการศึกษาในอดีตไ้พบว่า บริเวณย่านพักอาศัยทั่วไปเป็นแหล่งกำเนิดการสัญจรชนิดต่าง ๆ ประมาณ 80-90 เปอร์เซ็นต์ ของการสัญจรทั้งหมด ดังนั้นบริเวณนี้จึงมีส่วนในการดึงดูดการสัญจรของรถบรรทุกทั้งหมดด้วย นอกจากนี้ธุรกิจเกี่ยวกับการขนส่งต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นมาภายในกรุงเทพมหานคร ส่วนมากแล้วไ้ก็เปลี่ยนแปลงบ้านพักอาศัยเป็นสถานีขนส่งในตัวเองไปด้วย ดังนั้นบริเวณย่านพักอาศัยทั่วไปนี้จึงเป็นแหล่งที่เป็นจุดกำเนิดและจุดปลายทางของการสัญจรของรถบรรทุก

บริเวณคลังสินค้า เป็นบริเวณที่มีผลคือการสัญจรของรถบรรทุกมาก เป็นทั้งบริเวณที่ก่อให้เกิดการสัญจรและดึงดูดการสัญจร และบริเวณนี้มีผลคือทุก ๆ โมเดลการสัญจรของรถบรรทุก ซึ่งก็ เป็นไปตามที่คาดหมายไว้

บริเวณสถาบันการศึกษา การที่มีผลคือโมเดลของการสัญจรของรถบรรทุกบ้าง เนื่องจากบริเวณนี้ถือไ้ว่าเป็นบริเวณส่วนใหญ่ของเมืองเช่นกัน และบ่อยครั้งที่เดินที่บริเวณนี้ตั้งอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกันกับบริเวณที่มีการกำเนิดการสัญจรของรถบรรทุกจำนวนมาก ดังนั้นบริเวณนี้จึงมีผลคือโมเดลการสัญจรของรถบรรทุกบ้าง

บริเวณเกี่ยวกับอุตสาหกรรม บริเวณนี้ เป็นตัวแปรอิสระที่ไ้ผลในทางตรงกันข้ามกับโมเดลและมีผลคือทุก ๆ โมเดลที่ไ้รับ การที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากบริเวณพื้นที่ชนบทไ้ไ้รวมเอาชนิดของอุตสาหกรรมทั้งแคชขนาดใหญ่จนกระทั่งถึงอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เช่น อุตสาหกรรมภายในครัวเรือน เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมขนาดเล็กเหล่านี้เมื่อรวมกันแล้วมีปริมาณมาก และการสัญจรของรถบรรทุกที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการสัญจรของรถบรรทุก ภายใน-ภายใน แต่จากโมเดลที่ไ้เป็นโมเดลของการสัญจรของรถบรรทุกภายนอก-ภายใน,

ภายใน-ภายนอก ทั้งนี้ เมื่อพื้นที่ - เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น มีผลทำให้การใช้ที่ดินชนิดอื่น ๆ ลดลงในโซนหนึ่ง ๆ ซึ่งจะทำให้การสัญจรของรถยนต์ที่ไต่จากโมเดลลดลง เล็กน้อย

สรุปจากการศึกษา trip generation ของรถยนต์ทุกแสดงให้เห็นว่าไม่เพียงแต่การสัญจรของบุคคล, การสัญจรของยานพาหนะ ๆ ไป ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดิน แต่จากการวิเคราะห์ได้พิสูจน์แล้วว่า การสัญจรของรถยนต์ยัง เกี่ยวพันกับการใช้ที่ดินอีกด้วย

สรุปความแตกต่างและเหมือนกันของแต่ละวิธี

จากวิธีการคาดการณ์การสัญจรของรถยนต์ทุกทั้ง 4 วิธี ทั้งใกล้เคียงมาแล้วพอจะสรุปได้ว่า การคาดการณ์โดยวิธีการนับช่วงสั้นกับวิธี เปอร์ เซนต์ของรถยนต์ทุกมีความคล้ายคลึงกัน คือประมาณการสัญจรของรถยนต์ทุกบนส่วนใดส่วนหนึ่งของถนน และการที่จะเลือกวิธีใดไปใช้นั้นต้องคำนึงถึงความคลาดเคลื่อนมาตรฐานที่เกิดขึ้นด้วย สำหรับความแตกต่างของทั้ง 2 วิธีนี้คือ วิธี เปอร์ เซนต์ของรถยนต์ทุกได้ศึกษาถึง เปอร์ เซนต์รถยนต์ทุกของการจราจรทั้งหมดบนถนนนอกเมือง ซึ่งจะไต่ปริมาณทั้งหมดของรถยนต์ทุกโดยเฉลี่ยต่อวัน โดยหน้าที่การปฏิบัติงานของถนนแต่ละชนิด ซึ่งการพิจารณาความ เบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นจะพิจารณาตามชนิดของถนนและประเภทของรถยนต์ทุก ส่วนวิธีการนับช่วงสั้นจะศึกษาถึง เปอร์ เซนต์รถยนต์ทุกในแต่ละชั่วโมงของการจราจรของรถยนต์ทุกทั้งหมด โดยหน้าที่การปฏิบัติงานของถนนภายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งปริมาณการจราจรของรถยนต์ทุกที่ไต่จะเป็นการจราจรภายใน 7 ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งเป็นช่วงที่มีการจราจรคับคั่ง การพิจารณาความ เบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นจะพิจารณาตามชนิดของถนนและประเภทของรถยนต์ทุกในแต่ละชั่วโมงที่มีค่าค่า เพื่อขยายออกเป็นการสัญจรของรถยนต์ทุกทั้งหมด

สำหรับวิธีอัตรา trip generation ของรถยนต์ทุก กับวิธี trip generation โดยวิธีการถดถอยนั้น ผลที่ได้มีความคล้ายคลึงกัน คือปริมาณการสัญจรของรถยนต์ทุกเป็นกลุ่ม ๆ และจำนวนเหล่านี้มีหน่วยเป็นเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งวัน ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างจาก 2 วิธีแรก สำหรับวิธีอัตรา trip generation ของรถยนต์ทุก ไต่วิเคราะห์ถึงตัวแปร

(variables) เพียง 2 ตัวเท่านั้น ซึ่งตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของมันเสียก่อน และความสัมพันธ์นี้จะต้อง เป็นไปตามหลักความจริงที่เกิดขึ้น สำหรับวิธี trip generation ของรอมรทุกโคโดยวิธีการถดถอยจะพิจารณาถึงตัวแปรที่มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ตัวแปรต่าง ๆ ใดแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ ตัวแปรอิสระ (independent variables) และตัวแปรตาม (dependent variables) ในการเลือกใช้ตัวแปรอิสระนั้น ควรจะคำนึงถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ เหล่านี้ไม่ควรที่จะมีความสัมพันธ์กันเลย เพราะหากมีความสัมพันธ์กันตัวแปร เหล่านี้ก็จะอธิบายซึ่งกันและกันเอง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์วิธีการคาดการณ์เกี่ยวกับการสัญจรของรอมรทุกทั้ง 4 วิธี ทั้งที่กล่าวมาแล้ว พอจะประมวลข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปได้ดังนี้คือ

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการนับช่วงสั้นของรอมรทุกในบริเวณหนึ่ง ๆ ในครั้งต่อไป จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตั้งสถานีนับการจราจรของรอมรทุกที่เป็นสถานีควบคุม (control station) เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มถนนในบริเวณนั้น ซึ่งใช้ในการหาแฟคเตอร์จากความผันแปรในแต่ละวัน (hourly factor) รวมไปถึงความผันแปรของรอมรทุกขนส่งในแต่ละอาทิตย์ (weekly factor) และความผันแปรของรอมรทุกในแต่ละเดือน หรือฤดู (monthly or seasonal factor) เพื่อใช้ในการปรับสถานีย่อย (coverage station) บนถนนต่าง ๆ ในกลุ่มนั้น นอกจากนี้การทำตารางแสดงการสัญจรของรอมรทุกสำหรับการนับช่วงสั้นควร จะทำการสัญจรโดยเฉลี่ยใน 24 ชั่วโมง (ADT)

ในการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ของรอมรทุก จากการศึกษาเฉพาะถนนนอกเมือง ปรากฏว่าค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานจะสูง ซึ่งเกิดจากการแบ่งประเภทการใช้งานของถนนไม่เด่นชัดและไม่ละเอียดพอ ดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไปจึงควรที่จะมุ่งหน้าไปที่การใช้งานของถนนให้ชัดเจนและแน่นอน ซึ่งอาจจะใช้หลักเกณฑ์อื่น ๆ ช่วยในการแบ่ง เช่น การเข้า, ออก (access) และการเคลื่อนที่ (mobility) การแปรเปลี่ยนตามฤดูกาล (seasonal variation) ของยานพาหนะในแต่ละถนน รวมทั้งการศึกษาลักษณะของความ

สัมพันธ์กับลักษณะของการใช้ที่ดินบริเวณใกล้เคียง นอกจากนี้ยังใช้เปอร์เซ็นต์ของรถยนต์ที่ได้ไปช่วยในการแบ่งหน้าที่การใช้งานของถนนให้อีกด้วย จากการศึกษาเปอร์เซ็นต์ของรถยนต์ทุกคันในครั้งนี้นำไ้กระทำกับถนนนอกเมือง ดังนั้นในครั้งต่อ ๆ ไปจึงควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับการสัญจรของรถยนต์ทุกคันบนถนนในเขตเมืองด้วย โดยพิจารณาตามการใช้พื้นที่และประเภทการใช้งานของถนน

สำหรับการวิเคราะห์อัตรา trip generation ของรถยนต์ทุกคัน ไ้ทำการศึกษาอัตรา trip generation ของรถยนต์ทุกแบบรวม (aggregate) และไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสัญจรของรถยนต์ทุกคันที่เกิดขึ้นจากการใช้ที่ดินประเภทใด ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อ ๆ ไปจึงควรจะต้องทราบถึงการสัญจรของรถยนต์ทุกคันที่เกิดจากการใช้ที่ดินประเภทใด รวมทั้งชนิดของที่ดินต่าง ๆ ด้วย เพื่อที่จะได้วิเคราะห์แบบ disaggregate ต่อไป เช่น การศึกษาถึงอัตราการสัญจรของรถยนต์ทุกคันที่มีจุดกำเนิดจากโรงงานอุตสาหกรรม ชนิดต่าง ๆ โดยแบ่งประเภทของอุตสาหกรรม บริเวณศูนย์การค้า สนามบิน เป็นต้น นอกจากนี้ควรจะต้องแยกชนิดของการสัญจรอีกด้วย เช่น การสัญจรภายใน-ภายใน, ภายใน-ภายนอก และภายนอก-ภายใน ซึ่งจะช่วยให้อัตราการสัญจรของรถยนต์ทุกคันละเอียดขึ้น เพื่อง่ายต่อการนำไปใช้งานและทำให้สามารถทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

สำหรับการวิเคราะห์ trip generation โดยวิธีการถดถอยนั้น ปรากฏว่าโมเดลของการสัญจรของรถยนต์ทุกประเภทต่าง ๆ และชนิดของการสัญจรที่เกิดขึ้น เป็นโมเดลที่ยังไม่เพียงพอ ควรจะต้องมีการแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น รวมทั้งทำการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ครั้งต่อ ๆ ไป สิ่งที่จะต้องทำมีดังต่อไปนี้คือ

- ก. จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาถึงการสัญจรของรถยนต์ทุกชนิดภายใน-ภายใน ของเขตเมืองด้วย
- ข. จำเป็นอย่างยิ่งที่จะแยกชนิดของการใช้ที่ดินให้ละเอียดออกไปอีก เช่น การใช้ที่ดินที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ควรจะแยกเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาด

เขา หรือสำหรับการใช้ที่ดิน เกี่ยวกับการค้าควรจะแยกเป็นการขายปลีก การขายส่ง เป็นกัน
 สำหรับการจ้างงานก็ควรจะแยกออกเช่นกัน ในแต่ละชนิดเหล่านี้การกำเนิดการสัญจรของร
 อบรถทุกแตกต่างกัน นอกจากนี้โซนที่ใช้ในการวิเคราะห์จะต้องแยกเพื่อที่ว่าในแต่ละโซนจะไ
 ้มีการใช้ชนิดที่ดินอย่าง เกี่ยวกันมากที่สุดเท่าที่จะ เป็นไปได้

สำหรับแนวทางต่อไปที่ควรจะทำก็คือการวิเคราะห์ถึงการกระจายการสัญจร
 (trip distribution) และการกำหนดการสัญจร (trip assignment)
 ของรถบรทุกบนเส้นทางต่าง ๆ และศึกษาถึงการเคลื่อนที่ของสินค้า (good movement)
 จากโมเดลการสัญจรของรถบรทุกที่ได้จะ เห็นได้ว่าการใช้ที่ดินที่เป็นคลังสินค้ามีผลต่อการสัญจร
 ของรถบรทุกมาก ดังนั้นเพื่อลดการสัญจรของรถบรทุกขนาดหนักในเขตเมือง จึงควรที่จะ
 ย้ายบริเวณนี้ออกไปอยู่นอกเมือง นอกจากนี้บริเวณบ้านพักอาศัยทั่วไปภายในกรุงเทพมหานคร
 ที่ได้ถูกศึกษาค้นคว้า เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจเกี่ยวกับการขนส่งต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็น
 สถานะขนส่งในตัวเองไปทั่ว ดังนั้นเพื่อเป็นการลดการสัญจรของรถบรทุกขนาดหนักในเขต
 เมือง จึงไม่ควรให้มีการตั้งธุรกิจเหล่านี้ในบริเวณที่พักอาศัยทั่วไป โดยเฉพาะย่านใจกลาง
 เมือง

จากการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะของการสัญจรของรถบรทุกนั้นแตก
 ต่างจากการสัญจรของรถยนต์ส่วนบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป เนื่องจากการสัญจรของรถบรทุกนั้น
 ส่วนใหญ่จะวิ่งตามเส้นทางใหญ่ ๆ ของเมือง แต่การสัญจรของรถยนต์ส่วนบุคคลจะวิ่งตาม
 ถนนต่าง ๆ ทั่วไป และเข้าไปยังถนนซอยต่าง ๆ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าในการศึกษาการวาง
 แผนเกี่ยวกับการขนส่งครั้งต่อ ๆ ไป จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแยกการศึกษาการสัญจรของ
 รถบรทุกออกมาต่างหาก